

botu vyhraje. (Nebo jestli bude lepší peníze za lístek ušetřit a zůstat doma v posteli.)

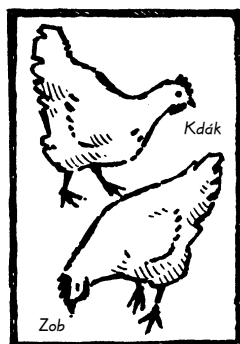
Augurská věštba se dělá takhle:

Jen s chutí do toho

Budete potřebovat:

Posvátná kuřata. (Kuřata od řezníka vám nebudou k ničemu. Tahle kuřata musí být živá. Pokud nejsou posvátná, odnese je do nejbližšího chrámu a řekněte vikárovi, ať vám je pokropí svěcenou vodou.)

Nějakou buchtu posypanou semínky.

Jak věštit:

1. Naházejte posvátným kuřatům kousky buchtu.
2. Dívejte se, jak tu buchtu zobou.

Co to znamená:

Pokud kuřatům při zobání buchtu budou ze zobáků padat semínka, je to dobré znamení. Ve všem, co ten den uděláte, budete mít štěstí.

Jestli ale kuřata nebudou tu buchtu chtít, je to špatné znamení. Nechoďte do bitvy ani do školy a nepropadejte hysterickým záchvatům. Zůstaňte v posteli a modlete se, aby v ní do vás bohové neudeřili bleskem.

Římané samozřejmě věděli, že posvátná kuřata jsou posly bohů. Římský admirál Claudius Pulcher viděl, jak kuřata nechtěla nic zobat před námořní bitvou s Kartágem. Tak je

dal hodit přes palubu a řekl, že jejich věštbě zkázy nevěří. Jenže naпослед se stejně smála (nebo alespoň kdákala) ta kuřata. Římané ztratili třiadvadesát lodí a bitvu prohráli.

Báječné svatby

Římané předpovídali budoucnost i při svatebních obřadech. K nóbli římské svatbě patřily modlitby a nekrvavá oběť (upekla se hlávka zelí a obětovala se některému z bohů). Hosté taky jedli svěcený chléb a ženich s nevěstou seděli na dvou židlích přivázaných k sobě a pokrytých jehněčí kůží.

Jakým jiným způsobem se ještě lidé ve starém Římě mohli oženit či vdát – obzvlášť pokud nebyli nóbli a nemohli si dovolit svěcený chléb a kněze a tak dále?

- a) Prostou dohodou: „Takže jsme se vzali... dobře?“
- b) Tak, že spolu rok žili – pokud žena během té doby nebyla z domova déle než tři dny.
- c) Tak, že se vzali v přítomnosti pěti lidí, z nichž jeden držel v ruce váhy.

Odpověď: Všechny tři způsoby byly možné.